

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/501/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712215140
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712215140.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: R. H., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom K., L. V. č. X/XX, toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníkom Mestom Martin, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov č. 5, zastúpený advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Q., S. J. X/O., o zaplatenie 2.780,04 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 7C/92/2013-72 zo dňa 15. júla 2013, v spojení s dopĺňacím uznesením č. k. 7C/92/2013-112 zo dňa 12.5.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím uznesením zrušuje a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie žalovanej sumy. Navrhovateľovi uložil povinnosť uhradiť na účet zástupcu vedľajšieho účastníka trovy konania v sume 563,83 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že celá pohľadávka odporkyne sa stala splatnou dňa 20.9.2009, čo jednoznačne vyplýva z platobnej histórie, nakoľko došlo k ukončeniu zmluvy a predčasnej splatnosti tejto zmluvy v zmysle obchodných podmienok pre úver bodu 7.3, lebo odporkyňa sa dostala do omeškania s platením viac ako troch splátok. Premlčacia trojročná lehota začala plynúť dňa 20.9.2009, avšak navrhovateľ podal návrh na súd až 8.10.2012, teda po trojročnej premlčacej lehote, a preto súd vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany vedľajšieho účastníka návrh navrhovateľa zamietol aplikujúc § 101 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka bolo rozhodnuté v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Odporkyni nebola priznaná náhrada trov konania, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uviedol, že okresný súd vychádzal z nesprávneho dátumu splatnosti úveru. Z predloženej platobnej histórie vyplýva, že dňom, ktorý je uvedený v platobnej histórii ako „zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“, ktorým sa stal splatný celý dlh, je deň 6.10.2009, a nie deň 20.9.2009, ako to nesprávne uvádzal okresný súd. To znamená, že navrhovateľ sa mohol prvýkrát domáhať na súde zaplatenia celého dlhu dňa 7.10.2009 a od tohto dňa mu začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 7.10.2012. Navrhovateľ zaslal žalobný návrh prostredníctvom telefaxu dňa 7.10.2012, k čomu bol pripojený dôkaz. Navrhovateľ tiež vyslovil nesúhlas s priznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý by mal byť sám zo svojej podstaty spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi právnu pomoc v súdnom konaní.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu v podrobnostiach poukázal na potrebu aplikácie Občianskeho zákonníka v otázke premlčania. Uviedol, že trojročná premlčacia doba uplynula v danom prípade dňa 6.10.2012. Ďalej sa vedľajší účastník detailne zaoberal dôvodmi, pre ktoré mu má byť priznaná náhrada trov konania.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie v zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ a h/O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2 O.s.p., dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje účastníkovi konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ súd náležite neodôvodní svoje rozhodnutie, osobitne také, ktorým ukladá nejakú povinnosť, odníme účastníkovi konania právo konať pred súdom, čo je jeden z dôvodov pre zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Z uvedeného vyplýva, že súd je povinný pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí dodržať základné obsahové požiadavky formulované v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie je koncipované tak, aby jasne, stručne a zrozumiteľne v sebe zahrnulo všetky náležitosti uvedeného zákonného ustanovenia - vymedzenie predmetu konania, dôkaznej situácie a jej právne posúdenie. Súd je pri formulovaní odôvodnenia rozhodnutia viazaný predovšetkým požiadavkou stručnosti, presnosti, ako aj základnými princípmi logického myslenia.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia mal odvolací súd za to, že predmetný rozsudok nespĺňa kritériá vymedzené ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. pre odôvodňovanie rozsudkov. Súd prvého stupňa totiž založil svoje rozhodnutie na konštatovaní, že dlh sa stal v danom prípade splatným dňa 20.9.2009, a preto žaloba podaná 8.10.2012 bola doručená po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

V návrhu na začatie konania navrhovateľ uviedol, že „došlo k zosplatneniu úveru, a to ku dňu, keď je v Platobnej histórii uvedená položka s názvom 'Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu', čím bola platnosť zmluvy v súlade so zmluvnými ustanoveniami ukončená.“ Predložená platobná história uvádza pri dátume 6.10.2009 „Zreknúť se budúceho poplatku za vedení účtu“. Následne aj vo vyjadrení k odporu vedľajšieho účastníka navrhovateľ uviedol, že dlh sa stal splatným dňa 6.10.2009.

Na základe popísaných skutočností bol krajský súd nútený prvostupňové rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti.

V ďalšom konaní okresný súd zameria svoju pozornosť aj na posúdenie znenia bodu 7.3 Obchodných podmienok pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty, z ktorého vyplýva, že pri splnení podmienok mohol veriteľ požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých dlžných čiastok. Z obsahu návrhu na začatie konania ani z vykonaného dokazovania nevyplývalo, či navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca k danému (hmotnoprávnemu úkonu) pristúpil. Údaj uvedený v platobnej histórii týkajúci sa predčasnej splatnosti úveru ešte nemusí znamenať, že v daný deň uskutočnil navrhovateľ právny úkon, t. j. že „požadoval“ (ako sa to uvádza v obchodných podmienkach) predčasné splatenie celého úveru. Podľa názoru odvolacieho súdu spomínané ustanovenie obchodných podmienok treba vykladať tak, že právny predchodca navrhovateľa mal pri splnení určených podmienok (nesplatení niekoľkých splátok úveru) oprávnenie žiadať od dlžníka splatenie celého úveru, a to zaslaním písomnej či inak preukázateľnej požiadavky.

K uvedenému krajský súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je

totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné pod. Je preto vždy na navrhovateľovi, ktorý tvrdí, že jeho práva boli dotknuté, aby preukázal, že mu nárok patrí. Iba predloženie dôkazov, ktoré dávajú jasný a zrozumiteľný doklad o tvrdenom práve, umožňuje žalobe vyhovieť. Odvolací súd akcentuje procesnú zodpovednosť navrhovateľa za spor, z ktorej jednoznačne vyplýva povinnosť účastníka tvrdiaceho určitú skutočnosť túto aj hodnoverne preukázať (§ 120 ods. 1 O.s.p.).

Okrem uvedeného pozornosti krajského súdu neuniklo nedostatočné zisťovanie bydliska odporkyne, ktorej bol pre jej neznámy pobyt ustanovený opatrovník. Z obsahu spisu vyplýva, že súd vykonal šetrenie v Registri obyvateľov, inak sa pátraniu po pobyte odporkyne nevenoval, čo nie je postačujúce. Procesné predpisy umožňujú súdu vykonať pri riešení tejto otázky široké zisťovania, a to za účelom zachovania práv dotknutého účastníka. Ustanovenie opatrovníka uznesením zo dňa 22.5.2013 bolo z tohto pohľadu predčasné. V ďalšom konaní prvostupňový súd vykoná potrebné šetrenia, predovšetkým prostredníctvom Policajného zboru, Zboru väzenskej a justičnej stráže, príp. mesta, kde mala účastníčka naposledy trvalý pobyt, resp. mesta, ktoré uviedla ako svoje bydlisko v zmluve uzavretej s právnym predchodcom navrhovateľa.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.